

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 807/2024
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈП за комуналну привреду „Лазаревац“ из Лазаревца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5418/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5418/23 од 14.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5418/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 283/22 од 23.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од јануара 2018. године до септембра 2020. године исплати 3.327,44 динара, нето, са законском затезном каматом на појединачно одређене месечне износе од доспелости до исплате, све као у садржају тог става. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од новембра 2017. године до септембра 2020. године и то од досуђеног до траженог износа, са законском затезном каматом на појединачно одређене износе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 122.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5418/23 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 283/22 од 23.10.2023. године у ставу другом и

трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде трошкова на име регреса за коришћење годишњег одмора. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз закључак да је накнада трошкова регреса за коришћење годишњег одмора обрачуната заједно са накнадом трошкова исхране у току рада у складу са одредбама Колективног уговора туженог, како је то утврдио судски вештак, осим за месеце у изреци, позивајући се да шифре за обрачун зарада које се формирају у програму за обрачун зараде представљају акт економске, односно математичке технике, а не правни акт, па да је у преосталом делу неоснован тужбени захтев тужиоца, што не одступа од правног схватања исказаног у одлукама Врховног суда са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

У складу са наведеним, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 24.12.2020. године, а побијани део правноснажне пресуде је 148.145,98 динара и очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић